

27. 12. 2007

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Víc než o poplatky jde o ceny léků

To, co se odehrává okolo poplatků ve zdravotnictví, se dá označit za skvělou ukázkou metody, jak zastržit podstatu věci.

Skóre: 0.64

Název zdroje: Právo

Datum vydání: 27.12.2007

Nadpis: Víc než o poplatky jde o ceny léků

Strana: 6

Pořadí: 3

Mutace: Celostátní

Rubrika: Publicistika

Autor: Jaroslav Šulc

Ročník: 17

Číslo: 299

Náklad: 154466

Oblast: Celostátní deníky

Zpracováno: 27.12.2007 06:55

Identifikace: DCPR20071227010025 cz

Klíčová slova: správy, novely zákona, legislativního

To, co se odehrává okolo poplatků ve zdravotnictví, se dá označit za skvělou ukázkou metody, jak zastržit podstatu věci.

Reforma se záměrně zužuje jen na poplatky, protože jejich zavedení je díky velmi srozumitelnému obsahu mediálně vděčným tématem. Poplatky ve výši 30, 60 či 90 korun, případně limit 5000 korun, jsou přece sumy peněz natolik běžné, že každý si je dokáže představit mnohem lépe než třeba abstraktní miliardu v rozpočtu.

Když se vyjasnilo, že se do pětistícorového limitu započtou vždy jen nejlevnější na trhu dostupné léky (byť by pacient čerpal dražší lék), a naopak se do něj nebudou většinou počítat desítky podpůrných léků, ani šedesát korun za denní pobyt v nemocnici, ani devadesát korun za ošetření na pohotovosti, je jasné, že tato část reformy bude zvláště u penzistů a více nemocných lidí (bez ohledu na věk) hodně bolestivá pro jejich peněženky. A v součtu za rok to pak bude u výdajů domácností představovat dohromady konkrétní miliardy. Poplatky jsou však jen špičkou ledovce, i když dobře viditelnou. Podstatou novely zákona však podle mého nejsou poplatky, ale vytvoření legálního a legislativního prostoru pro dosud nevídanou koncentraci moci již beztak silné zdravotnické lobby. Nyní dostala velkou možnost, jak působit na stanovení cen léčiv i veškerých ostatních zdravotnických výrobků a služeb včetně marží lékáren jako cen za obchodní výkon.

Regulace byly totiž odňaty nezávislému ústřednímu orgánu státní správy - ministerstvu financí - a přeneseny na resortní ministerstvo zdravotnictví, či spíše na jím přímo řízenou organizaci Státní úřad pro kontrolu léčiv (SÚKL).

Proč ta změna, o které v parlamentní rozpravě bez ohledu na partajní tričko nepadlo ani slovo? Není

to proto, že se dosavadní regulátor dokázal úspěšně ubránit všem pokusům velkých farmaceutických firem o zkasírování pacientů či zdravotních pojišťoven i státního rozpočtu? A to tím, že jen v posledních pěti letech seškrtal návrhy na ceny léků a přípravků celkem o 6 miliard?

Anebo tím, že v situaci, kdy za posledních třináct let ceny léků a zdravotnických prostředků vzrostly v průměru jen o 5 procent, vzrostla inflace několikanásobně? Anebo tím, že dosavadní přísný systém cenové regulace byl nesmírně efektivní?

Někomu proto ani nemusí příliš vadit, když případně - a ani to není zdaleka jisté - ustoupí opozici či části lidovců a malou šarvátku o poplatky prohraje. Jednak na tom mediálně vydělá, že je "sociální", a co hlavně: vítězstvím ve válce o cenovou regulaci léků a zdravotnických prostředků si to přece bohatě a hlavně potichu a násobně vynahradí.

Foto popis: (Autor v letech 2001-2004 odpovídal jako náměstek ministra financí za cenovou regulaci i ve zdravotnictví)

Zpracovatel: [Anopress IT a.s.](#)